

'Benim Çocuğum' diyebilenler

NAYAT KARAKÖSE

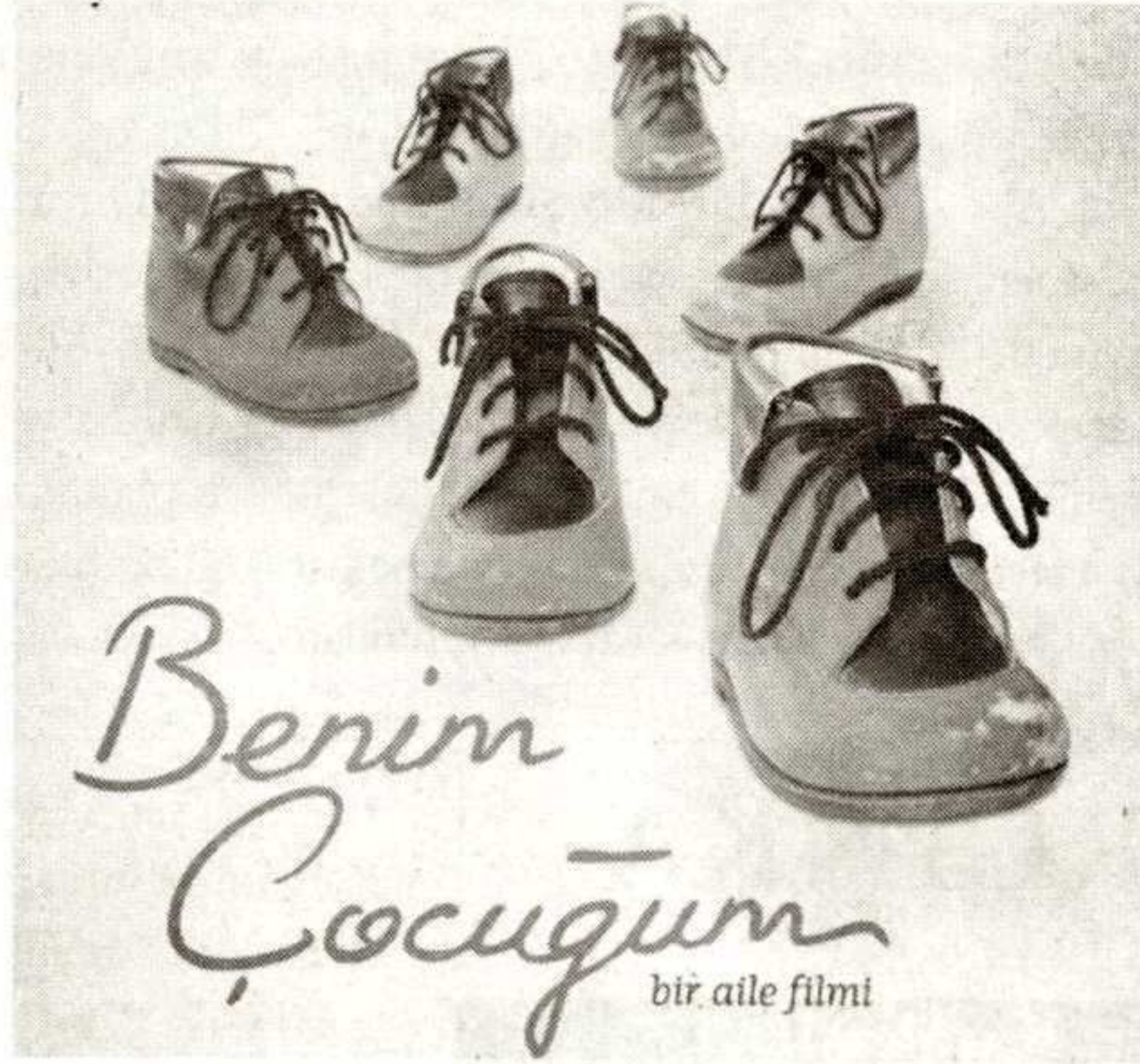
nayatk@gmail.com

Aylar önce özel gösterimi yapılan, Can Candan'ın yönettiği, Ayşe Çetinbaş ve Gökçe İnce'nin yapımcıları arasında bulunduğu, Listag aile grubunun katkılarıyla hazırlanan belgesel 21 Şubat'ta 'İf Film Festivali'nde ilk defa izleyiciyle buluşacak.

Belgeselde aileler çocuklarının kendileriyle ilk açılmalarından itibaren olan süreçleri anlatıyor. Deneyimler ise ortak: İnkâr, travma, çaresizlik, korku, utanma ve ardından kabullenme. Aileler çocuklarının cinsel yönelimini ilk öğrendiklerinde sudan çıkmış balık gibiler, annelerden biri duygularını şöyle ifade ediyor: "Hatırlamak istemiyorum o ânı... Benim sevgili oğlum sevgili oğlum değilmiş, başka biriymiş..."

Aileler çocuklarının açılma sürecine ilişkin deneyimlerini, bir çocuğun ölmesi ve yenisinin doğması tarifi üzerinden anlatıyorlar. Son derece travmatik olan bu deneyimin ay-

nı zamanda kendilerinin de yeniden doğmasına neden olduğunu, çünkü birey olmanın, kendine dürüst davranmanın ve ebeveyn olmanın ne anlama geldiğini sorgulamaya başlamalarına yol açtığını söylüyorlar. "Elalem ne der" tedirginliğinin bu kadar yoğun yaşandığı bir ülkede elalemin tepkileriyle nasıl baş etmek zorunda kaldıklarını

da aktarıyorlar. Sonra o ebeveynlerin nasıl birer birer aktiviste dönüşüp sadece evlatlarının yanında durmayıp

da aktarıyorlar. Sonra o ebeveynlerin nasıl birer birer aktiviste dönüşüp sadece evlatlarının yanında durmayıp

LGBT hakları için mücadele ettiklerine tanıklık ediyoruz. Kendi deyimleriyle evde börek açan annelerken, birden sokakta pankart taşıyan aktivistlere dönüşüyorlar.

Bıçaklanarak öldürülen travesti İrem Okan'ın annesi Melek Okan evladını kaybettikten sonra "Koskoca dünyaya sığdıramadılar evladımı" diye feryat etmişti. 'Benim Çocuğum' diyen ebeveynler sayesinde evlatlar dünyalara sığacak...

altını çizdiklerimiz

Hayatımızı Aristo'nun Zaman'ı gibi bir çizgi olarak değil de, böyle yoğun anların tek tek her biri olarak düşünmeyi öğrenirsek, sevgilimizin sofrasında sekiz yıl beklemek bize alay edilebilecek bir tuhafılık, bir saplantı gibi değil, şimdi yıllar sonra düşündüğüm gibi Füsünların sofrasında geçirilmiş 1593 mutlu gece gibi gözükür. Çukurcuma'daki eve yemeğe gittiğim akşamların her birini -en zorunu, en umutsuzunu ve en gurur kırıcı olanını bile- bugün büyük bir mutluluk olarak hatırlıyorum.

Orhan Pamuk-Şeylerin Masumiyeti